

Cevaplanmadık

Soru Kalmasın...

Sorularla İslamiyet

Ahirete
giden gelen var mı?

İnsanoğlunun ömrünü
uzatması, mümkün müdür?

Şifa ilaçtan mıdır ?

Kur'an-ı Kerim'in
son inen ayeti hangisidir?

31 Mayıs 2013

www.sorularlaislamiyet.com

İçindekiler

"Allah razı olsun" yerine, "Sen Allah'tan razı ol" demek doğru mudur?.....	3
Allah, meleklere kullarını övmüş müdür?.....	4
Şehitler ölmez sözünü nasıl anlamamız gerekir, şehitler gerçekten ölmez mi?.. Şehitlik mertebesi hakkında bilgi verir misiniz? Sadece savaş sırasında ölenler mi şehit olur?..	
Abdestliken ölen kişi şehit olur mu?	6
İmsak vakti ezanın başlamasıyla başlar mı yoksa ezan sonuna kadar yenilip içilebilir mi?	7
Ramazan ayında özürsüz olarak oruç tutmamak günah mı? Ramazan orucunu özürsüz olarak "kışın tutarım" deyip terk etsem günah olur mu? Kışın tuttuğum oruç ile Ramazan da terk ettiğim oruç borcunu ödemiş oluyor muyum?	8
Ayette (Al-i İmran 15), eş ve Allah'ın rızasının birlikte zikredilmesi pek uygun gözüküyor, açıklar mısınız?.....	10
Sümerlere hangi peygamber gönderilmiştir?	11
Allah eğer her şeyi biliyorsa ve her şeyi yapabilecek kudrete sahipse, bu bir mantıksızlık değil midir?	12
"Kurân-ı Kerim okunurken ağlayan şahıslar bilmiyorlar ki belki de hayız ve nifas ile ilgili bir ayet okunuyor." cümlesini nasıl değerlendirirsiniz?	14
Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetname adlı eserinde ne tür bilimsel özellikler vardır? 15	
Cennetin her gün güzelleşeceği anlamındaki hadis sahih midir?	17
Peygamberimiz o kadar savaşa katılmasına rağmen sadece 1 (bir) kişi mi öldürmüştür?	18
"Din korkudur" diyenlere nasıl cevap vermeliyiz ?.....	20

"Allah razı olsun" yerine, "Sen Allah'tan razı ol" demek doğru mudur?

"Allah razı olsun" ile "Sen Allah'tan razı ol" farklı iki cümledir.

İkisi arasında sebep-sonuç ilişkisi vardır. Kul Allah'tan razı olursa, Allah da kuldan razı olur. Yani Allah'ın emir ve yasaklarını gönül huzuru ile kabul eder, bu doğrultuda yaşarsa Allah o kulundan razı olur.

Bu ifadeyi, **Allah'tan sana gelen her şeye razı ol**, anlamında da değerlendirebiliriz. Bu durum, Allah'ın bütün emir ve yasaklarında olduğu gibi, bela, musibet, hastalık, sıkıntı gibi şeylerde de Allah'tan gelen her şeye razı ol, demektir.

Allah'tan razı olan kulların özellikleriyle ilgili bazı ayet mealleri şöyledir:

“Onlara içinden ırmaklar akan cennetler var. Orada daimî kalırlar. **Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı** olmuşlardır. İşte büyük başarı ve mutluluk budur!” (Maide, 5/119)

“İslâm'da birinci dereceyi kazanan Muhacirler ve Ensar ile **onlara güzelce tâbi olanlar** yok mu? **Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan râzı** oldular. Allah onlara içlerinden ırmaklar akan cennetler hazırladı. Onlar oralara devamlı kalmak üzere gireceklerdir. İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı!” (Tevbe, 9/100)

“**Allah'a ve âhîret gününe iman eden hiçbir milletin, Allah'ın ve resulünün karşısına çıkan kimseleri, isterse o kimseler babaları, evlatları, kardeşleri ve sülaleleri olsun, sevip dost edindiklerini göremezsin.** İşte Allah onların kalplerine imanı nakşetmiş ve Kendi tarafından bir ruhla onları desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere, hem de ebedî kalmak üzere yerleştirecektir. **Allah onlardan, onlar da O'ndan razıdır.** İşte onlar Allahın tarafında olanlardır. Ve iyi bilin ki, felaha erenler, Allah'ın tarafında yer alanlar olacaklardır. (Mücâdile, 58/22)

“**Ama iman edip, makbul ve güzel işler yapanlar** ise bütün yaratıkların en hayırlı olanlarıdır. Bunların Rab'leri nezdindeki ödülleri, içinden ırmaklar akan, hem de devamlı kalmak üzere girecekleri, Adn cennetleridir. **Allah onlardan, onlar da Allah'tan râzı olmuşlardır.** İşte bu rıza makamı da Rabbine saygı duyanlarındır.” (Beyyine, 98/7-8)

Allah, meleklerle kullarını övmüş müdür?

Soruda geçen konunun daha iyi anlaşılması için aşağıdaki ayet meallerini okumak uygun olacaktır:

"Bir zamanlar Rabb'in meleklerle: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. (Melekler): "A!.. Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz" dediler. (Rabb'in): "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim." dedi.

Ve Âdem'e isimlerin hepsini öğretti, sonra onları meleklerle gösterip: "Haydi davanızda sadıksanız bana şunları isimleriyle haber verin." dedi.

Dediler ki: "Yücesin sen (ya Rab!). Bizim, senin bize öğrettiğinden başka bir bilgimiz yoktur. Şüphesiz sen bilensin, hakîmsin".

(Allah): "Ey Âdem, bunlara onları isimleriyle haber ver." dedi. Bu emir üzerine Âdem onlara isimleriyle onları haber verince, (Allah): "Ben size, ben göklerin ve yerin gayblarını bilirim, sizin açıkladığınızı da, içinde gizlediğinizi de bilirim" dememiş miydiniz?" dedi.

Ve o zaman meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. Yalnız İblis dayattı, kibrine yediremedi, inkârcılardan oldu." (Bakara, 2/30-34)

Bu olay, hem insanın yaratılmasının hikmetiyle ilgili Meleklerin sorularına canlı bir cevap hem de Hz. Adem'e secde etmeyen İblis'e ve İblis gibilere önemli bir uyarıdır.

Meleklerin Hz. Âdem'e secde etmeleri hadisesinden iki ayrı dersi birlikte alıyoruz: Birisi, Allah'ın emrine itaat dersi, diğeri ise insanın mahiyetinin meleklerden daha üstün olduğu.

Aynı şekilde, şeytanın Hz. Âdem'e secde etmemesinde de iki ayrı kötülük birlikte sergilenir: Birisi İlâhî emirlere isyanın, diğeri ise kibirlenmenin kötülüğü.

Bu hadiseyi Kur'ân'dan öğrenen bir mümin, onun hükümlerine uydukça meleklerle arkadaş olduğunu düşünmeli ve şükretmelidir. Günah işleyen bir mümin de şeytanın yoluna girdiğini düşünmeli ve büyük bir uçuruma yaklaştığını fark ederek derhal tövbe etmeli ve istikamet yoluna girmelidir. Öte yandan, her isyanın altında, İlâhî emre başkaldırmak gibi bir kibir halinin olduğunu da ayrıca düşünüp bu kötü hasletten uzak durma konusunda hassasiyet göstermelidir.

Demek ki, Allah kendi yolundan gidenleri sever ve meleklerine karşı onlarla iftihar eder.

Allah'ın mümin kullarıyla iftihar ettiğiyle ilgili bazı hadisler:

"Size bereket ayı Ramazan geldi. Bu ayda Allah sizi kuşatıp rahmetini indirir. Günahları bağışlar, duaları kabul eder. Allah **bu ayda sizin hayır hususunda yarışmanıza bakar ve sizinle meleklerine karşı iftihar eder.** Allah'a hayır ameller takdim ediniz. Şâkî (günahkar), bu ayda Allah'ın rahmetinden mahrum olan kimsedir." (et-Tergib ve't-Terhib, 2/99)

"Arafe günü vakfe sırasında Cenab-ı Hakk'ın Cehennem'den azad ettiği kulların sayısı diğer günlerde azad ettiklerinden kat kat fazladır. Allah, **arafe günü vakfe yapanlara rahmetiyle yaklaşır. Sonra onlarla meleklerle karşı iftihar ederek** "Bunlar ne istiyorlar ki bütün işlerini bırakıp burada toplandılar?" der." (İbn-i Mâce, Menâsik, 56)

“Allah, **ibâdete düşkün gençle meleklerle karşı iftihar ederek** şöyle buyurur: Kuluma bakın. Benim rızâm için nefsânî isteklerini terketmiştir.” (Camiüssağır, 2/280, Hadîs No: 1841)

"Kul, namaza kalktığı zaman, Allah Teâlâ kendisi ile onun arasındaki perdeyi kaldırır ve onunla yüzyüze gelir. Melekler de onun omuzları hizasından itibaren tâ arşa kadar hava boşluğunu doldururlar. Onunla birlikte namaz kılar ve onun yaptığı dualara 'âmin derler. Göklerin tam ortasından namaz kılan kimsenin üzerine rahmet yağar. Allah'ın tellallarından birisi şöyle bağıır: 'Eğer şu münacaat eden kul kime münacaat ettiğini bilseydi, gözleri sağa-sola kaymazdı. Göklerin kapısı namaz kılanlar için açılır'. Allah Teâlâ **namaz kılan kulu ile meleklerle karşı iftihar eder.**" (Gazali, İhya, Namaz Teşehhüd Bölümü)

İnsanoğlu, daha yüksek bir dereceye yükselme imkânına sahip olmak bakımından meleklerden ayrılır. Çünkü insanoğlu, Allah'ın emirlerini yerine getirmekle ve yasaklarından da sakınmakla sürekli Allah Teâlâ'ya yaklaşır. O, bu fırsattan devamlı istifade etmektedir. Melekler içinse makam artışı kapısı kapalıdır. Her bir meleğin muayyen bir rütbesi ve bir vazifesi vardır; ondan başkasına intikâl etmesi mümkün değildir. Onda gevşeklik göstermesi de düşünülemez. (bk. Gazali, a.y.)

Özetle, şeytan ve nefis gibi iki büyük düşmana karşı mücadele edip bu mücadeleyi kazananlarla Allah iftihar eder. Bu durum her zaman, her yaş ve her konu için geçerlidir, denilebilir.

Şehitler ölmez sözünü nasıl anlamamız gerekir, şehitler gerçekten ölmez mi?.. Şehitlik mertebesi hakkında bilgi verir misiniz? Sadece savaş sırasında ölenler mi şehit olur?.. Abdestliyen ölen kişi şehit olur mu?

Şehitler de ölüdür, ancak onlar öldüklerini bilmemektedirler. Şehitler kabir hayatında serbest dolaşırlar. Kendilerinin öldüğünü bilmezler. Sanki yaşadıklarını zannederler. Sadece daha mükemmel bir hayat yaşadıklarını bilirler. Peygamberimiz (asm), "**Şehit ölüm acısını hissetmez.**" buyurur.

Kur'an-ı Kerim'de şehitlerin ölmediği bildirilir. Yani kendilerinin öldüğünün farkında değildirler.

Mesela, iki adam düşünün. Rüyada çok güzel bir bahçede beraber bulunuyorlar. Biri rüya olduğunu bilir. Diğer ise rüya olduğunu farkında değil. Hangisi daha mükemmel lezzet alır? Elbette ki rüya olduğunu bilmeyen. Rüya olduğunu bilen, şimdi uyanırsam şu lezzet kaçacak diye düşünür. Diğer ise tam ve gerçek lezzet alır.

İşte normal ölümler, öldüklerinin farkında olduğu için lezzetleri eksiktir. Halbuki şehitler öldüklerini bilmediğinden aldıkları lezzet tamdır. Kur'an-ı Kerim'de bu husus bildirilmiştir.

İlave bilgi için tıklayınız:

[Şehitlik nedir, mertebeleri hakkında bilgi verir misiniz?..](#)

İmsak vakti ezanın başlamasıyla başlar mı yoksa ezan sonuna kadar yenilip içilebilir mi?

Oruç imsak ile başlar, akşam namazının vaktinin girmesiyle biter. Bu nedenle sabahleyin imsak vaktinden orucu bozan hiç bir şey yapılamaz.

Eğer ezan imsak vakti girer girmez okunmaya başladıysa, ezan başlar başlamaz yeme içme kesilir ve oruç da başlar. Akşam namazı vakti girdikten sonra da iftar edilir. Akşam ezanı okunurken yeme içmenin bir sakıncası olmaz.

İlave bilgi için tıklayınız:

[Ramazan dışında tutulan oruçta imsaka göre mi ezana göre mi hareket etmeliyiz?](#)

Ramazan ayında özürsüz olarak oruç tutmamak günah mı? Ramazan orucunu özürsüz olarak "kışın tutarım" deyip terk etsem günah olur mu? Kışın tuttuğum oruç ile Ramazan da terk ettiğim oruç borcunu ödemiş oluyor muyum?

Kur'an-ı Kerim'de;

"Ey iman edenler!.. Sizden evvelki (ümme)t'lere yazıldığı gibi, sizin üzerinize de oruç yazıldı (farz kılındı). Ta ki, korunasınız." (Bakara, 2/183) buyurulmuştur.

Ramazan ayında oruç tutmak farzdır. Çünkü Allah Teala (c.c) "**Sizin üzerinize oruç farz kılındı**" diye buyurur. Ayrıca farziyeti hususunda kat'i icma teşekkül etmiştir.

Resulü Ekrem (s.a.s)'in:

"Oruç insanı Cehennem ateşinden koruyan bir kalkandır. Tıpkı sizi harpte ölüme karşı muhafaza eden bir kalkan gibi." (Nesâî, Savm, IV, 167)

buyurduğu bilinmektedir. Oruç, mükellefi her türlü şehvetten alıkoyan ve ihlâsı artıran bir ibadettir. Açlığa, susuzluğa ve nefsin diğer arzularına karşı direnmek oldukça önemlidir. Allah Teâlâ (c.c)'ya iman eden ve O'nun dini uğruna cihada karar veren müminler; oruç ibadeti ile kuvvetli bir iradeye sahip olurlar. Hicrî takvim ayın hareketlerine göre değiştiği için, her yıl diğerine nisbetle on veya on bir gün önce gelir. Dolayısıyla insan bazen kışın eksi yirmi derecede, bazen yazın artı kırk derecede oruç tutar. Bu bir anlamda mükellefin "**Dondurucu bir soğukta ve kavurucu bir sıcakta dahi; Allah Teâlâ'nın emirlerini eda etmeye hazırım.**" taahhüdünde bulunmasıdır. Ayrıca bir ay süre ile Allah Teâlâ (c.c)'nın rızasını kazanmak için, nefsinin bütün şehvetlerini terk etmesi oldukça önemli bir hadisedir.

Oruç Tutmamayı Mübah Kılan Özürler:

Kur'an-ı Kerim'de,

"Ey iman edenler!. Sizden evvelki (ümme)t'lere yazıldığı gibi, sizin üzerinize de oruç yazıldı (farz kılındı). Ta ki korunasınız. (O Ramazan ayı) sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta yahut yolcu olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutar). İhtiyarlığından veya şifa ümidi olmayan hastalığından dolayı (oruç tutmaya) gücü yetmeyenler üzerine de bir yoksul doyumu fidye (lâzımdır). Bununla beraber kim gönül isteği ile bir hayır yaparsa, işte bu onun için daha hayırlıdır. Oruç tutmanız sizin hakkınızda (fidye vermenizden) hayırlıdır; bilirsiniz." (Bakara, 2/183-184)

hükmü beyan buyurulmuştur. Dikkat edilirse, hangi hallerin oruç tutmamayı mübah kıldığı nasla belirtilmiştir.

1) Hasta Olmak: Mükellef, hastalık sebebiyle nefsinin telef olmasından veya bir azasını kaybetmekten korkarsa, oruç tutmaz. İmam Merginani "*Hastalığın artması veya uzaması bazen ölüme götürebilir. Bu durumda ondan sakınmak (artmasından veya uzamasından kaçınmak) gerekir.*" diyerek konunun hassasiyetine işaret eder. Hastalık, tecrübe veya mümin bir mütehassis doktorun teşhisiyle kesinlik kazanır.

2) Sefere çıkmak (Yolculuk): Ramazan ayında sefere çıkacak olan bir mükellef, geceden oruca niyet etmeyebilir. Bu mübahdır ve nasla sabittir.

3) Şeyh-i Fani (İhtiyar) Olmak: Oruç tutmaya gücü yetmeyen ihtiyar kimse iftar eder ve her gün için bir yoksula fidye verir. İmam Merginani *"Bu hususta asıl olan Allah Teâlâ (c.c)'nın "Oruç tutmaya gücü yetmeyenler üzerine de bir yoksul doyumu fidye vermek lâzım gelir." hükmüdür. Şayet oruç tutmaya gücü yeterse, fidye batıl olur. Çünkü fidyenin oruç yerini tutabilmesinin şartı, acizliğin devam etmesidir."* (el-Hidâye, I, 127).

Şeyh-i fani olma hali hangi yaşta başlar? Fukaha bu soruya cevap verirken, farklı yaşlar üzerinde durmuştur. Ancak şeyh-i fanilik (fazla ihtiyarlık) hali, insandan insana farklılık gösterir. Fetevay-ı Hindiyeye'de (I, 207):

"Şeyh-i fani, ölüme kadar hergün kuvveti noksanlaşan kimsedir ki, bunlar tekrar kuvvet bulmadan vefat ederler. Bahru'r-Raik'te de bu şekilde tarif edilmiştir. Bu durumda olan kimseler, dilerlerse fidyelerini Ramazan-ı Şerif ayının başında, bir defada verirler. İsterlerse bunu ayın sonuna bırakırlar. Fidyeye verdikten sonra oruç tutmaya gücü yeter hale gelirse, vermiş olduğu fidyenin hükmü geçersiz olur. Bu kimsenin önceden tutamamış olduğu oruçlarını kaza etmesi gerekir." diye kaydedilir.

4) Hayız ve Nifas Hali: Hayız ve nifas halindeki kadınların oruç tutmaları haramdır. Hz. Âişe (r.anha) validemiz,

"Bizlerden birisi Resul-u Ekrem (s.a.s) zamanında, hayızdan temizlendikten sonra orucunu kaza eder, namazı ise kaza etmezdi." (Fethül-Kadir, I/114)

buyurduğu sabittir. Dolayısıyla hayız ve nifas halindeki kadınlar, o hal içerisinde iken oruç tutamazlar. Daha sonra geçirdikleri günleri (temizlendikten sonra) kaza ederler.

5) Hamilelik ve Çocuk Emzirmek: Dürrü'l-Muhtar'da: "Zann-ı galip ile, kendi hayatından veya çocuğunun hayatından korkan hamile yahut zahirü'r rivayeye göre, anne olsun, süt anne olsun emzikli kadın oruç tutmayabilir" (İbn Âbidin, IV, 338) hükmü kayıtlıdır. **Esas olan; gerek hamile, gerek çocuk emziren kadınların, kendi nefislerinin veya çocuklarının helâk olma tehlikesinin bulunmasıdır.** Nitekim Fetevay-ı Hindiyeye'de: "Hâmile olan veya çocuk emziren kadınlar; gerek kendi nefislerinden, gerekse çocuklarının helâk olmasından korkarlarsa oruç tutmayabilirler veya iftar edebilirler. Bu durumdaki kadınlara keffaret gerekmez, daha sonra oruçlarını kaza ederler" denilmektedir (a.g.e., I/207).

6) Helak Olma Korkusu ve Yılan Sokması: Ramazan ayında, düşmanla savaşacağını bilen ve oruç tuttuğu takdirde zayıf düşerek gerektiği gibi cihat edemeyeceğinden endişe eden mücahit oruç tutmayabilir (a.g.e., I/208). Dürrül Muhtarda, *"Zorlanan (ikrah), helâk olmaktan veya akli melekelerini kaybetmekten korkan kimse ile kendisini yılan sokan kimsenin iftar etmesinin mübah olması"* hükmü kayıtlıdır. Bütün bunları, ayette geçen **"hasta olma"** anlamı içerisinde düşünebiliriz. Kendisini yılan sokan bir kimsenin acilen tedavi olması esastır. Bu durumda iftar eder ve gününe gün kaza yolunu tutar. Çünkü, gecikme halinde telef olma korkusu söz konusudur. Bunun meşru bir mazeret olduğu sabittir.

Bu özürler dışında kişinin Ramazan ayında oruç tutmaması büyük günahlardandır. Daha sonra kazasını tutsa bile zamanında tutmadığı için günah mesuliyeti üzerinden kalkmaz. Hem kazasını tutmalı hem de tövbe istiğfar etmelidir.

Ayette (Al-i İmran 15), eş ve Allah'ın rızasının birlikte zikredilmesi pek uygun gözüküyor, açıklar mısınız?

İlgili ayetin meali şöyledir:

“De ki: “Size, ihtirasla istediğiniz o şeylerden çok daha iyisini bildireyim mi? İşte Allah’a karşı gelmekten sakınan müttakiler için Rab’leri nezdinde içinden ırmaklar akan cennetler olup, kendileri orada ebedî kalacaklardır. Hem orada onlara tertemiz eşler ve hepsinin de üstünde Allah’ın rızası vardır. Allah bütün kullarını hakkıyla görmektedir.” (Ali İmran, 3/15)

Bu ayette takva sahipleri/Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için şunlar vadedilmiştir:

İçinden ırmaklar akan cennetler, orada ebediyen kalmaları, tertemiz eşler, Allah’ın rızası.

Ayetten anlaşılması gereken şudur: Allah takva sahipleri kulları için büyük nimetler ve mükâfatlar hazırlamıştır. Bu mükâfatlar -hem cismanî hem de ruhanî tarafı olan- insanların **maddi ve manevi arzularını tatmin** edecektir. Mesela, Cennet ve ırmaklar, insanların yiyecek, içecek gibi arzularını, tertemiz eşler ise insanın fitrî arzularının başında gelen cinsel arzularını tatmin etmeye yöneliktir ki bunlar maddi/cismanî lezzetlerdir. Razî’ye göre, Cennet, yiyecek, içecek, mesken, tefrişat ve giyim bütün nimetleri kapsar. (Razî, ilgili ayetin tefsiri)

Ebediyete mazhar olmak ise, hem ruhanî hem cismanî hayatın lezzetlerinin başında gelir. Çünkü ebedi hayat olmazsa, her şey boşa gider.

İnsanın ruhanî lezzetlerinin temel kaynağı ise, Allah’ın rızasıdır. Zira onun razı olması, hoşnut olması, “aferin kulum” demesi bütün lezzetlerin üstündedir. İşte bu ayette “Allah’ın rızası” ifadesi sadece tertemiz eşlerin ardından gelen bir unsur değil, daha önce zikredilen diğer bütün lezzetlerle de ilişkilidir ve onların hepsinden daha üstündür. .

Taberi’nin de ifade ettiği gibi, bu ayette Allah’ın rızasının her türlü nimetin üstünde olduğuna işaret edilmiştir. (Taberi, ilgili ayetin tefsiri) Nitekim bir hadis-i şerifte ifade edildiğine göre, Allah cennet halkına: **“Size verdiğim bu nimetlerden daha üstün bir nimeti vereyim mi?”** diye buyurur. Onlar: “Ya rab! Bize verdiğinden daha büyük bir nimet nasıl olur ki?” derler. Bunun üzerine Allah: **“Size -her şeyden daha üstün olan- rızamı vereceğim”** buyurur.” (bk. Taberi, a.g.y)

Bazı alimlerin belirttiğine göre, Allah’ın rızası onun cemalinin tecellisini de ihtiva ettiği için ruhanî lezzetlerin kaynağıdır. Onun cismanî olan nimetlerden sonra rıza makamına işaret edilmesi, cennetin en üstün lezzeti olan bu ruhanî tarafına işaret edilmiştir. (Râzî, a.g.y)

Sümerlere hangi peygamber gönderilmiştir?

- Sümerliler, M.Ö. 3500 - M.Ö. 2000 yılları arasında Güney Irak'ta (Mezopotamya) yerleşik olan, medeniyetin beşiği olarak bilinen coğrafi bölge ve medeniyet... Mezopotamya'da yaşayan birçok farklı kavimden ilk öne çıkan ve daha sonraki medeni oluşumların temelini atan Sümerlilerdir. Gerek yazı, dil, tıp, astronomi, matematik, gerekse din, fal, büyü ve mitoloji gibi alanlarda ilk öne çıkan ve bilinen toplum Sümerlilerdir. "**Yaratılış**" ve "**Tufan**"a ilk kez Sümerlilerde rastlanır...(VİKİPEDİA).

- Bu açıklamalar kesin olmamakla beraber, anlaşılıyor ki, Sümerlerde din olgusu önemli bir yer tutmaktadır. Dinlerin ilk defa orta doğuda başladığı bilinmektedir.

- Ayrıca, Kur'an'da adı geçen Hz. İbrahim'den de önce var olduklarına göre, Sümerliler için Hz. Nuh'tan başka bir peygamberin adını veremiyoruz. Tabii ki, Kur'an'da adı geçmeyen binlerce peygamber gelmiştir.

Elmalılı Hamdi Yazır Nuh Suresi 1-3. ayetlerin tefsirinde şöyle der:

“Kavmine gönderdik.” Burada Hz. Nûh'un bütün insanlara değil, kavmine gönderildiği anlaşılıyor. Zira Peygamberler içinde bütün insanlara gönderilmiş olmak Peygamberimiz'e ait bir özelliktir. O zaman yeryüzünde ne kadar insan ve hangi kavimler vardı ve yeryüzünün nerelerinde insanlar yaşıyordu, onu da ancak Allah bilir. Bununla beraber Alûsî'nin açıklamasına göre denilmiş ki, Hz. Nûh'un kavmi Arap yarımadası ve ona yakın yerlerde oturuyordu. Meşhur olan da onu Kûfe topraklarında yani Irak'ta yaşadığı ve orada kendisine peygamberlik görevi verilmiş olmasıdır... (Hak Dini Kuran Dili)

Hz. Nuh'un yaşadığı tarih ve coğrafya ile Sümerlerin yaşadığı tarih ve coğrafya örtüşüyor.

Bazı bilgilere göre, Hz. Nuh'un adı Sümer dilinde Ziusudra'dır. Ziusudra destanı yaklaşık olarak M.Ö. 2900 yılında geçiyor ve M.Ö. 2600 de tabletlere yazılıyor..

Bu konuda kesin bir şey söylemek şu anda mümkün görünmüyor. İleride yeni arkeolojik keşifler bu konuda da ışık tutabilir.

Allah eğer her şeyi biliyorsa ve her şeyi yapabilecek kudrete sahipse, bu bir mantıksızlık değil midir?

- Bir şeyi bilmek, o konudaki iradeyi ortadan kaldırmaz. Çünkü bilmek ile irade etmek bir birinin zıddı değil, olmazsa olmaz şartıdır. Çünkü herhangi bir şeyi yapmak için onu önceden bilinmesini gerektirir. Ortada bilinen bir konu yoksa iradeyi nereye yönlendireceksiniz ki..!

- İlim sıfatı, özelliği itibariyle zorlayıcı bir yaptırım gücüne sahip değildir. Buna mukabil bir şeyi irade etmek ancak kudretle mümkündür. Kudret sıfatı ise zorlayıcı bir yaptırım gücüne sahiptir.

Örneğin, Mimar Sinan Süleymaniye camisini yaparken, önce onun nasıl yapacağını bilmiştir. Şayet bunun yıllar öncesinden dahi bilerek tasarlamış olsaydı bile, onun bu bilgisi caminin yapılmasına bir vesile olamazdı. Zira salt bilgiyle işler yürümez. Bu bilgiyi esas alarak harekete geçen güçlü bir irade gerekir. İşte Mimar Sinan önceden bilip tasarladığı Süleymaniye camisini yapmaya karar verip, iradesini ortaya koyduktan sonra yapabilmiştir. Bu çok açık mantık kuralından anlıyoruz ki, Allah'ın önceden ezeli ilmiyle her şeyi bilmesi, onun kudretli iradesini ortadan kaldırmaz.

- Konuyu daha da açmak gerekirse, sağlam bir sanat eserinin ortaya konması için hem ilim/bilgi hem de kudret ve irade gerekir. Konuya hâkim bir ilim olmadan asla güzel bir sanat eseri meydana getirilemez. Zira cehaletten kaynaklanan bir harika sanat eserinin varlığını tasavvur etmek için Sofist Felsefeciler gibi akıldan istifa etmek gerekir.

Keza, eğer sadece bilgi tarafından işlerin yapılabileceğini iddia eden varsa, o zaman bilgili fakat felçli, yaşlı, güçsüz bir ustanın bizzat eliyle bir apartman dikebileceğini; bilgili ama doğuştan görme özürlü olan birinin görebileceğini, bilgili ama duyma özürlü olan bir kimsenin duyabileceğini ispat etmesi lazım gelir ki, böyle bir şey imkânsızdır.

İlmi bir kuraldır; dengede olan terazinin iki kefesinden birinin ağır gelmesi mümkün değildir. Bunlardan birinin ağır gelmesi için dışarıdan bir müdahale gerekir. Hangi tarafa bir gram ağırlık konursa o kefe diğerine fark atar. Bu bir gram ağırlığın konması ancak birinin irade ve kudretiyle gerçekleşir. Yoksa bir kimse yanındaki dengede olan iki kefedenden birine bir ağırlık konmasıyla dengenin bozulacağını bilmesi bu dengeyi bozmaya yetmez. Senelerce kalsa, konuya kudretli bir irade müdahale etmediği sürece bu denge bozulmaz..

Bunun gibi, kâinatın/evrenin var olup olmaması aynı seviyededir. Yokluğu da varlığı da zorunlu değildir. Nitekim bu günkü fen bilim adamları evrenin yaklaşık 15 milyar sene önce yaratıldığını söylüyorlar. Demek ki yaratılmadan önce evrenin olmadığına, ne aklen ve ne de realite bazında herhangi bir problem de yoktu. Çünkü akli muhakemede varlıklardan sadece yaratıcı olan Allah'ın varlığı zorunludur. Kelamcı ve felsefecilerin ona “**Vacibu'l- vicud**”(varlığı zorunlu olan) unvanını vermeleri bundan kaynaklanıyor.

O halde, evrenin bulunduğu muhammen terazinin bir kefesinde yokluk, diğer kefesinde varlık dengededir. Varlığı yokluğu eşittir. Bu dengenin kendiliğinden bozulması aklen muhaldir. Ama ortada realite vardır; varlık kefesi, yokluk kefesine ağır basmış ve evren var olmuştur. Bunun kendiliğinden olması imkânsız olduğuna göre, önceki misallerimizde olduğu gibi, dışarıdan bir müdahale gerekir.

İşte bu konuda müdahil olan Allah'ın iradesidir. Eskilerin eskimez ifadeleriyle “**tereccüh bila müreccih muhaldir.**” (konumuzla ilgili: varlık tarafının kendiliğinden yokluk kefesine baskın gelmesi imkânsızdır).

Madem varlık tarafının yokluk tarafına kendiliğinden ağır gelmesi ve evrenin yokluktan kendiliğinden çıkıp varlığa merhaba demesi imkânsızdır... O halde bu dengeyi bozan varlık tarafını iradesiyle tercih eden Allah'ın ezeli iradesidir.

- Samanyolu galaksisinin varlığının çok yeni olduğu kabul edilmektedir. Allah, evrenin diğer parçaları gibi elbette bunu da ezeli ilmiyle biliyordu. Biliyordu; hem de ne zaman nerede ve nasıl olacağını da biliyordu.. Fakat onun bu bilgisi bunun varlığını zorlamamıştır. Çünkü bu işi yapan kudretli iradedir. Hatta bu iddiayı ortaya atan kişinin varlığı dahi Allah'ın ezeli ilminde vardı. Fakat görüldüğü üzere ancak belirli bir yıl önce dünyaya gelmiştir. Demek bir şeyin var olması, Allah'ın sonsuz ilim, irade, hikmet ve kudretini gerektirir.

- Bu iddia, biraz da orta çağ karanlıklarında cahil halk kitlesine karşı ukelalık eden bir kısım akılsız filozofların ortaya attığı ve her şeyin zorunlu olarak Allah'tan varlığa çıktığını savunan “**SUDUR**” nazariyesinin yeniden hortlanmasıdır.

Oysa, bu nazariye artık antik çağın çöplüklerinde kalmaya mahkum olmuştur. Zira bugün modern ilimler sayesinde, bir harfin yazarsız, bir iğnenin ustasız, bir mahallenin bile muhtarsız olmayacağını çok iyi bildiğinden, bu kâinat kitabının yazarsız, bu evren apartmanının ustasız bu varlık memleketinin muhtarsız, yani irade ve istediğini yapabilen tercih sahibi bir yaratıcı ve idareci olmadan olamayacağı gündüz gibi aydınlık, güneş gibi parlak bir hal almıştır. Yeter ki bu güçlü hakikat ışığı karşısında aklın gözü kamaşmasın...

"Kurân-ı Kerim okunurken ağlayan şahıslar bilmiyorlar ki belki de hayız ve nifas ile ilgili bir ayet okunuyor." cümlesini nasıl değerlendirirsiniz?

- Kur'an'ın manasını bilmeyenlerin Kur'an'ı dinlerken ağlamalarının arakasındaki sebep, okunan ayetlerin manası değildir. Çünkü manasını bilmiyorlar. O halde bu ağlamanın nedenini bulmak gerekir.

Bizim kesin kanaatimize göre, bu gibi insanların ağlama sebepleri, spesifik, belli bir konuyu düşünmeleridir. Bunun sebebi, okunan kitabın **Allah'ın kitabı** olmasıdır. Allah'ın kitabını dinlemekte olan bir müslümanın kendini manevî bir atmosferde hissetmesi kadar tabii bir şey olamaz. Böyle manevi bir atmosferde kendini hisseden kişinin ilk aklına gelen şeyin kendi kusurları olduğunu söyleyebiliriz.

İşte Allah'ın kelamını dinlerken kendini Allah'ın huzurunda hisseden bir kimsenin bu ağlaması kadar değerli bir düşünce olabilir mi? Ayet neden bahsederse etsin, onun duygularının ve gözyaşlarının, rahmeti sonsuz olan Allah'ın nezdinde büyük bir değer ifade ettiğinde şüphe yoktur.

- Kur'an'ı dinleyenlerden manasını bilmeyen nice insanların gözyaşı dökmeleri, manasını bilerden de nicelerinin duygulanmamasının sırrı budur. "**Haziretu'l-kuds**" denilen ilahî huzurun kudsi atmosferinde olduğunu hissedenlerin ağlaması, hissetmeyenlerin ağlamaması, işin tabiatının gereğidir.

- Bununla beraber, okuyan kimsenin sesinin ve kıraatinin güzelliği de göz yaşlarının sel olup akmasına önemli katkı sağlayacaktır. **Zira ses ile ruh arasında** çok önemli bir bağ vardır. Güzel seslerden ruhun hoşlandığı gerçeği izaha ihtiyaç duymayacak kadar açıktır.

Güzel sesin etkisiyle okunan Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğu fikri çok daha kısa zamanda billurlaşacak ve -Allah katında çok da makbul olan- göz pınarlarından inci gibi yaşların dökülmesine vesile olacaktır.

- Burada şu hususu da hatırlamakta fayda var; Gönül ateşinin yanması ile gözyaşları arasında her zaman güçlü bir alış-veriş olmayabilir. Herkesin gözyaşı dökmesi -biyolojik olarak da- aynı oranda değildir.

Nice bağı yanıklar var ki, gönülleri cayır cayır yandığı halde, gözyaşları buna eşlik etmez. Nice kimseler de var ki hafif bir kıvılcımdan ötürü gözyaşları pınar olup akar. Kalbin teessürleri bir ateş gibi ise, gözyaşları da bir duman gibidir. Dumanın olduğu her yerde ateş var, ama ateşin bulunduğu her yerde duman çıkmayabilir...

Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetname adlı eserinde ne tür bilimsel özellikler vardır?

İbrahim Hakkı Hazretleri, pozitif bilimler ile dini bilimleri birbirinin tamamlayıcısı olarak ele alır ve her ilmin kendine has bir metodu olması gerektiğine inanır. O'na göre bilginin en yüksek derecesi **Allah'ı bilmektir**. Bu bilgiye ulaşmak için ise **nefis ve nefsin taşıyıcısı olan bedeni tanımak** gerekir.

Bu sebeple İbrahim Hakkı, anatomi, astronomi, matematik ilmini gerekli öncelik olarak görür. Bundan dolayı "**Mârifetnâme**" adlı eserinde fizik ve fizik ötesi konuları bir arada ele alır. Aritmetik, geometri, trigonometri, astronomi, fizyoloji, din psikolojisi, ahlâk, tasavvuf, kelim, eğitim gibi konuların bir arada verilmiş olması onun çok yönlü bir düşünür olduğunu göstermektedir.

İbrahim Hakkı, din ilimleriyle fen bilimlerini birleştiren, fen bilimlerini Allah'ı bilmeye basamak yapan bir ilim adamıdır.

İbrahim Hakkı, ilimleri kainatı kuşatan bir metotla ele almak istemiştir ve birlik içerisinde bütün bilimleri birbiriyle kaynaştırmaya çalışmıştır. Bilimleri bir cepheden evren ve beden bilimleri, diğer bir cepheden ise beden ve kalb bilimleri diye ikiye ayırmıştır. Ve bunların birbirlerini tamamlayan nitelikte olduğunu dile getirmiştir. Kendi ifadesiyle "**Kainat ilmi, beden ilmine yardımcı olduğu gibi, beden ilmi de kalb ilmine yardımcı ve yol göstericidir**".

Yine ona göre insan **Allah'ın eseri olan tabiatı ne kadar iyi anlarsa, Allah'ı da o kadar anlamış** olur.

İbrahim Hakkı, pozitif bilimler alanında, çağına göre, ilgi çekici şeyler söylemiştir:

Astronomi konularını işlerken güneşten, dünyadan, aydan ve onun yapı şekillerinden bahseder. Dünyanın küre biçiminde olduğunu savunur. Bunu yaparken de akli ve nakli deliller getirir.

Dünyanın güneş etrafında döndüğünü dile getiren Kopernik sistemini savunur. Ona göre "Yer yuvarlaklığı çok büyük olduğu için düz görünür. Bu sebepten fiziki bilgileri az olanların aklı, gözünün gördüğünden öteye gidemez ve bulunduğu yerleri düz görmeye bütün Arz'ın düz bir alan olduğunu sanmıştır.

İbrahim Hakkı dünyanın hızı ile ilgili olarak da bilgi vermektedir.

Ay ve güneş tutulmasıyla ilgili görüşleri ise özet olarak şöyledir: Dünyamız güneşle ay arasına girince ayın ışığı kararır. Çünkü ay, ışığını güneşten alır. Dünya ise yuvarlaktır ve gök, dünyayı her yanından çevrelemiştir. Ay dünyanın gölgesine girerse güneş ışığını alamaz. Güneş tutulması ise ayın, dünya ile güneş arasına girmesidir.

İbrahim Hakkı pozitif bilimlerle ilgili düşüncelerini açık ifadelerle ortaya koyduğu gibi, uygulanabilir durumda olanlarla ilgili de aletler yapmaya çalışmıştır.

Onun, özel bir araba üzerine yerleştirdiği ağaçtan küresi buna bir örnektir. Yine onun yaptırdığı türbenin, kubbesindeki camdan gece ve gündüzün eşit olduğu **22 Mart günü güneş doğunca, camdan giren ışınlar Şeyhinin mezarını aydınlatmaktaydı**. Her yıl Tillo'luların bu olayı hayretle seyrettiği söylenir. Bu sanat inceliği sonradan yapılan tamiratlarda bozulmuştur.

Yine İbrahim Hakkı Erzurum'da saat on iki iken diğer şehirlerde saatin kaç olacağını hesap etmiştir. Bu konuda **yüz şehir için fark cetvellerini** hazırlamıştır.

Çağın modem bilimlerine vakıf olan İbrahim Hakkı, eserinde Amerika'nın keşfine de yer verir ve nasıl keşfedildiğini anlatır.

İbrahim Hakkı Ruzname, Rub'ul Müceyyib, Usturlap gibi ilmi ve teknik alanda, dikkat, hassasiyet, kültür ve tecrübe isteyen bir kısım aletleri o günün şartları içinde yapmayı başarmıştır. Yetiştirdiği örgenciler, çizdiği haritalar, çeşitli şekiller mükemmel laboratuvarların bulunmadığı bir devirde onun bu konularda ne kadar ileri görüşlü ve başarılı bir bilgin olduğunu göstermektedir".

Geometri alanında da cisimlerin boyutlarını, yüz ölçümlerini, nokta, çizgi, yüzey ve tarifleri, üçgenler, dörtgenler, çokgenler, açılar, merkez ve çevresi, kiriş, yay, sinüs, küp, silindir, koni ve küre hakkında izahlar yapar ve çözümler getirir.

Klimatoloji, gök gürültüsü, yıldırım ve rüzgarın meydana gelişi, gökkuşağının oluşumu ve suyun dönüşümleri hakkında bugünkü bilgilere çok yakın bilgiler vermektedir.

Yine o, **tıp alanında**, hücrelerin öldüğünü ve yerine yenilerinin geldiğini, insan vücudunun bu yüzden beş senede bir yenilendiğini söylemiştir.

Anatomi ile ilgili olarak ise "Bedenlerin yapılışını bildiren ilimdir" 20 ifadesini kullanır. Anatomi bilmenin faydalarını sıralarken "Seni yaratan Rabbinin adıyla oku" (Alak, 1-3) emrine uygun şekilde hareket eder. Yani eserden müessire, yapıdan yapana bakabilmektedir.

Kafatası kemiğinin parçalı oluşundan, on iki kaburga kemiğinin seyir yönleri ve çalışma özellikleri ile göz sınırları ve küçük kan dolaşımı vb. hakkında verdiği bilgiler bugünkü bilgilerle paralellik arz eder.

Son söz olarak diyebiliriz ki, yaşadığı çağ, bulunduğu çevre dikkate alındığında; onun, yukarıda örneklerini vermeye çalıştığımız ilmi çalışmalardan haberdar oluşu ve onlar üzerinde görüşlerini, açıklayıcı bir şekilde, ortaya koyuşu durumu onun gerçekten de çağının büyük bir bilim adamı olduğunu göstermektedir.

Kaynaklar:

Erzurum'lu İbrahim Hakkı, Marifetname, (Sad.:Turgut Ulusoy), Erzurum Hasankale İbrahim Hakkı Cami ve Külliyesini Yaptırma ve Yaşatma Derneği.

Mustafa Yıldırım, "Erzurumlu İbrahim Hakkı ve Bilimsel Yönü", A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, Erzurum, 1999, sy. 11, s, 27-30.

Çelebioğlu, Âmil, Erzurumlu İbrahim Hakkı, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara, 1998, s. 8-9.

Şaban Döğen, Müslüman İlim Öncüleri Ansiklopedisi 1-11, İstanbul, 1992, 5/208-209.

Mehmet Bayraktar, İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi, Ankara1985, s. 33.

Şakir Diclehan, Erzurumlu İbrahim Hakkı, İstanbul 1980, s. 62-67.

Cennetin her gün güzelleşeceği anlamındaki hadis sahih midir?

Evet, bu hadisi Teberanî Mucemu's-Sağır'da zikretmiştir. Ancak, bu hadiste yer alan bazı ravilerin teferrüd ettiklerini (tek ravi olduklarını) belirtmek suretiyle hadisin zaafiyetine işaret etmiştir. (bk. Taberanî, Mucemu's-Sağır , 1/63)

Hafız Heysemî, bu hadis rivayetinde yer alan ravilerden birinin metruk (hadisinin kabul edilmez) olduğunu belirtmek suretiyle hadisin çok zayıf olduğuna dikkat çekmiştir. (bk. Zevaid,10/412)

Ancak, cennetin ve içindekilerin sürekli güzelleşeceğine dair ayetler ve sahih hadisler vardır.

İlave bilgi için tıklayınız:

[**Cennetin ve içindekilerin her gün güzelleşeceği doğru mudur?**](#)

[**Cennetin gittikçe daha güzel bir yer haline gelecek olmasının hikmeti nedir? Herkese ibadetlerinin karşılığı tastamam ödendiğine göre, cennet nimetleri neden artarak devam eder?**](#)

Peygamberimiz o kadar savaşa katılmasına rağmen sadece 1 (bir) kişi mi öldürmüştür?

- Peygamberimiz (asm) ordu komutanıydı. Bu bakımdan onun esas görevi düşmanla birebir çarpışmak değil, orduyu yönetmektir. Bununla beraber savaşın kızgın anlarında düşmanla çarpıştığını, onları püskürttüğünü ve sahabelerin onun etrafında toplanıp onun cesaretinden gayretlerinin arttığını, sahabelerin kendi ifadelerinden bilmekteyiz. Zaten o günkü savaşlardaki ölü sayısına bakıldığında az sayıda kişi öldürülmekteydi.

- Savaş kızıştığında, bazen sahabenin onun gölgesine sığındıkları tarihi belgelerle sabit bir gerçektir. Bunu Hz. Ali gibi sahabenin en cesur bir kahramanı söylüyor:“Bedir savaşı esnasında (öyle anlar oluyordu ki) **biz resulullah’ın arkasına sığınmıyorduk.** Düşmana en yakın yerde duruyordu. O gün insanların en güçlüsü/kahramanı oydu.” (Mecmau’z-zevaid, 9/12)

- Uhud savaşının sonlarında büyük bir hezimete uğrayan ve Hz. Peygamberin şehit edildiğine dair dedikoduları duyan müslümanlar tamamen dağılmışlar, Hz. Peygamberin yanında çok az kimse kalmıştı. Daha sonra Hz. Peygamberin hayatta olduğunu duyunca hepsi kısa bir zaman içinde **onun etrafında toplanmış** ve yeninden can kazanmışlardı. (bk. Mecmau’z-Zevaid, 6/107-115)

- Huneyn savaşının başlangıcında Müslümanlar kaçan kaçana dağılmışlardı. Meal olarak Kur’an’ın ifadesiyle: “**Şu kesindir ki Allah size birçok savaş yerlerinde yardım etti, Huneyn günü de... O gün ki sayıca çokluğunuz sizi böbürlendirmiş ama bu, size fayda etmemişti. Olanca genişliğine rağmen, dünya başınıza dar gelmişti. Sonra da bozguna uğrayarak düşmana arka çevirip kaçmaya başlamıştınız**”(Tevbe, 9/25). İşte o gün de Hz. Peygamber bulunduğu yeri terk etmedi. Sabahleyin daha gün tam ağarmamışken, düşman orduları ok, mızrak ve kılıçlarla birden saldırınca müslümanlar feleğini şaşırmış ve yaklaşık on bin asker sağa-sola kaçmak zorunda kalmıştı. Hz. Peygamber: “**Ey insanlar, ben Allah’ın elçisiyim, bunda ayalan yok.. Dönün!**” diyerek ashabına sesleniyordu. Yanında çok az kimse vardı. Buna rağmen Hz. Peygamber Allah’a olan sonsuz itimadı sayesinde eşsiz bir cesaret ve şecaat göstermişti. (bk. İbn Kesir, Razî, ilgili ayetin tefsiri)

- Hz. Peygamberin savaşlarda insanların en cesuru, en kahramanı olduğunu ve sahabelerin bazen onun gölgesine sığındıklarını -yukarıda da işaret edildiği üzere- sağlam kaynaklardan öğreniyoruz.

Peki Hz. Peygamber kaç kişiyi öldürmüş bu savaşlarda..?

Kaynakların verdiği bilgiye göre, Uhud savaşı esnasında Übey b. Halef “Şu peygamber olduğunu iddia eden adam nereden, karşıma çıksın bakalım..! Eğer gerçekten peygamber ise zaten o beni öldürecek....” diyerek Hz. Peygamberi öldürmek için onu arıyordu. Onun sesini duyan Hz. Peygamber, yaralı, susuz ve çok bitkin bir vaziyette olmasına rağmen, “**bana bir mızrak verin**” dedi.Sahabeler “ya resulellah’ Sen hareket edecek durumda değilsin” dedilerse de o bunda ısrar etti ve mızrağı aldığı gibi, Ubey b. halefe doğru gitti ve mızrağını ona sapladı ve Ubey binitinin üzerinden yere düştü. Arkadaşları onu aldılar, “korkma, bir şeyin yok” dediler ise de, o bu darbeden kurtulamayacağını söyledi ve gerçekten de öldü. (bk. Kenzu’l-ummal, 10/439)

Bir rivayete göre, Ubey Mekke döneminde Peygamber efendimize “benim güzel bir atım var, onu iyi besliyorum ki, bir gün onun üstünde seni öldüreceğim” demişti. Efendimiz de **“Allah’ın izniyle ben seni öldüreceğim”** demişti. O gün aldığı yarası çok küçük olmasına rağmen “Muhammed daha önce beni öldüreceğini söylemişti. **O her zaman doğruyu söyler, Onun için vallahi eğer yüzüme tükürse bile beni öldürecekti...** Ve ben bu darbeden kesin ölürüm” demiş ve Mekke’ye doğru götürülürken yolda ölmüştü. (bk. İbn Hişam, es-Siretu’n-nebeviye, 2/84; İbn Hibban el-Bustî, es-Sîretu’n-nebeviye, 1/225)

- İşte kaynakların bildirdiğine göre, Hz. Peygamber savaşlarda sadece bu adamı öldürmüştür.

Şunu unutmamak gerekir ki, -başta da ifade ettiğimiz gibi- komutanlar ordunun en ön saflarında olsalar bile, fiilen atışa katılmaları gerekmez. Onlar, bir düşmanı öldürmek yerine, kendi ordularını zafere götürecek şekilde komuta ederler. Savaşta fiilen mermi atmaması, bir komutan için noksanlık değildir. Onun cesareti bir kaç adamı öldürmekle değil, ordunun önünde kahramanca tedbir almak, düşmandan korkmadığını göstermek, icap ederse cesur adımlarla askerlerinin önünde yürümek ve telaş göstermemekle kendini gösterir. Hz. Peygamberde cesaret ve kahramanlığın bütün özellikleri bulunduğu alimler arasında ittifak vardır.

- Hz. Peygamberin sadece bir adamı öldürmesinin hikmeti şu olabilir: Kur’an’da **“Biz seni alemlere ancak bir rahmet olarak gönderdik”** (Enbiya, 21/107) mealindeki ifadeyle Hz. Peygamberin mücessem bir rahmet olduğu vurgulanmıştır. Böyle ilahî rahmetin mücessem bir simgesi olarak gönderilen bir peygamberin eliyle insanların ölmesi bu rahmet kavramıyla çelişebilir ve bu yüzden Rabbi buna izin vermemiş olabilir.

"Din korkudur" diyenlere nasıl cevap vermeliyiz ?

Korku temeli üzerine kurulan batıl dinler olabilir ancak bütün dinleri korku üzerine temellendirmek yanlıştır. Özellikle tek hak din olan İslam dinini korku dini olarak görenler yanlıgı içerisinde. Kuran müjdeleyici ve uyarıcıdır. Uyarılar korku değil insanları hataya düşmekten korumak içindir. İnsanın başına gelecek tehlikeyi önceden haber vermek insanları korkutmak değil tedbirlerini almaları için bir uyarı mahiyetindedir.

İslam sadece Cehennem'den değil Cennetten de bahsetmiştir. İslam dini gelmeden önce insanlık ahiret inancından uzak ve öldükten sonra yok olma inancı ile yaşamaktaydı. İslam bu inancı yıkmış ve inananları öldükten sonra cennet ile müjdelemiştir. Nitekim Peygamberimizin (sav) şu hadisi bize güzel bir örnektir:

"Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz." (Buhârî, 3/72.)

İslam dini, Yüce Yaratan'ın, insanoğluna dünyada mutlu olması ve uhrevi kurtuluşa ermesi için uzattığı bir yardım eli, onu çağırıldığı bir hakikat bilgisidir. Onun sayesinde biz yaratamı ve kendimizi tanırız, varoluşun nihai anlamını kavrarız, iç ve dış dünyamızda barış ve huzuru yakalarız. Hz. Adem'den Hz. Nuh'a, Hz. İbrahim'den Hz. Musa'ya, Hz. İsa'dan Hz. Muhammed Aleyhisselâm'a kadar bütün peygamberler bu barış, sevgi ve kurtuluş çağrısının elçileri ve rehberleri olmuşlardır